

Udenrigsministeriet
 Juridisk Tjeneste, EU-retskontoret
 Asiatisk Plads 2 – 1448 København K
 Tlf.: 33 92 03 24 Fax: 33 92 03 03

JTEU j.nr. 2015 - 49661
 30. november 2015

Liste over judicielle aktiviteter i sager af dansk interesse

Til orientering fremsendes nedenstående liste over EU-Domstolens aktiviteter i de kommende tre uger i retssager, som har den danske regerings interesse. For så vidt angår sager, hvor der er nedsat procesdelegation, indeholder listen oplysninger om tidspunktet for mundtlig forhandling, fremsættelse af generaladvokatens forslag til afgørelse (GA) og afsigelse af dom. I sager, der i øvrigt følges af den danske regering, oplyses der om tidspunkt for generaladvokatens forslag til afgørelse og afsigelse af dom. Generaladvokatens udtalelser og EU-Domstolens domme offentliggøres på EU-Domstolens hjemmeside (<http://curia.europa.eu/>) på selve datoen for fremsættelse eller afsigelse.

Der tages forbehold for, at listen er udarbejdet på baggrund af EU-Domstolens retslistes, og at EU-Domstolen med kort varsel kan foretage ændringer i egne retslistes.

Liste over sager, hvor der nedsat procesdelegation:

Sagsnr.	Titel og kort sagsresumé	Deltager i PD	Processkridt	Dato
C-472/14	Canadian Oil Company Sweden et Rantén Sagen vedrører: Spørgsmål 1: Er den omstændighed, at den, som til Sverige erhvervsmæssigt indfører et kemisk produkt– for hvilket der i henhold til Reach-[forordningen] foreligger registreringspligt – i medfør af svenske bestemmelser skal anmelde produktet til Kemikalieinspektionen med henblik på registrering i det svenske produktregister, i strid med Reach-[forordningen]? [Org. s. 12] Spørgsmål 2: Såfremt spørgsmål 1 besvares benægtende, er den svenske anmeldelsespligt da i strid med artikel 34 i TEUF henset til undtagelsen i artikel 36 TEUF	Udenrigsministeriet Justitsministeriet Beskæftigelsesministeriet Arbejdstilsynet Miljøstyrelsen	GA	10.12.15
C-550/14	Envirotec Denmark Sagen vedrører: Er barrier bestående af en tilfældig grov sammensmeltning af diverse skrottede guldholdige metalgenstande omfattet af begreberne "guld som råmetal eller som halvforarbejdede produkter", jf. momssystemdirektivets artikel 198, nr. 2? Det kan lægges til grund, at barrierne består af en tilfældig, grov sammensmeltning af diverse skrottede guldholdige metal genstande, og at barrierne udover guld også kan omfatte organisk materiale, f.eks. tænder, gummi, PVC og metaller/materialer, f.eks. kobber, tin, nikkel, amalgam, batterirester med kviksølv og bly samt diverse giftstoffer osv. Der er således ikke tale et guldholdigt produkt, som umiddelbart er under forarbejdning til en færdigvare. På den anden side er barren et bearbejdet produkt (en sammensmeltning), der - som en form for mellemstadiet - er skabt med	Udenrigsministeriet Justitsministeriet Skatteministeriet Kammeradvokaten	GA	17.12.15

	<p>henblik på at udvinde guldindholdet. Barrerne har et højt guldindhold på gennemsnitligt mellem 500 og 600 tusinddele, og således en del over 325 tusindedele guld. Guldindholdet vil efter udvindingen blive anvendt til fremstilling af (guld)guld-holdige produkter. Det kan ved besvarelsen endvidere lægges til grund, at barrierne ikke umiddelbart kan indgå i andre produkter, idet der først skal finde en behandling af barrierne sted, hvor metallerne adskilles, og hvor ikke-metaller, sundhedsskadelige stoffer m.v. bortsmeltes/udskilles.</p>			
--	---	--	--	--

Liste over sager, der i øvrigt følges af den danske regering:

Sagsnr.	Titel og kort sagsresumé	Interessant	Processkridt	Dato
Forenede sager C-124/13 og C-125/13	<p>Europa-Parlamentet mod Rådet for Den Europæiske Union</p> <p>Påstande: Rådets forordning (EU) nr. 1243/2012 af 19. december 2012 om ændring af forordning (EF) nr. 1342/2008 om fastlæggelse af en langsigtet plan for torskbestande og for fiskeri efter disse bestande, annulleres Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger.</p>	Miljø- og Fødevareministeriet	Dom	01.12.15
C-301/14	<p>Pfotenhilfe-Ungarn</p> <p>Sagen vedrører: 1. Er der tale om en dyretransport, der ikke finder sted i forbindelse med økonomisk virksomhed, som omhandlet i artikel 1, stk. 5, i forordning (EF) nr. 1/2005, hvis den pågældende transport gennemføres af en almennyttig anerkendt dyrevelfærdsforening og har til formål at formidle herreløse hunde til tredjemand mod et vederlag (»beskyttelsesgebyr«), som a) er mindre end foreningens udgifter til dyret, transporten og formidlingen eller netop dækker disse, b) overstiger disse udgifter, men overskuddet anvendes til at finansiere udækkede udgifter til formidling af andre herreløse dyr, udgifter til herreløse dyr eller andre dyrevelfærdsprojekter? 2. Er der tale om en erhvervsdrivende, der inden for Fællesskabet handler med dyr og/eller produkter, som omhandlet i artikel 12 i direktiv 90/425/EØF, når en almennyttig anerkendt dyrevelfærdsforening bringer herreløse hunde til Tyskland og formidler dem til tredjemand mod et vederlag (»beskyttelsesgebyr«), som a) er mindre end foreningens udgifter til dyret, transporten og formidlingen eller netop dækker disse, b) overstiger disse udgifter, men overskuddet anvendes til at finansiere udækkede udgifter til formidling af andre herreløse dyr, udgifter til herreløse dyr eller andre dyrevelfærdsprojekter?»</p>	Miljø- og Fødevareministeriet	Dom	03.12.15
C-312/14	<p>Banif Plus Bank</p> <p>Sagen vedrører: 1) Skal artikel 4, stk. 1, nr. 2) (investeringservice og -aktiviteter), og nr. 17) (finansielle instrumenter), samt bilag I, afsnit C, nr. 4)</p>	Finanstilsynet	Dom	03.12.15

	<p>(valutaterminsforretninger, derivater), i direktiv [2004/39/EF] fortolkes således, at et tilbud til en kunde om en (kurs-)transaktion, som under den juridiske betegnelse af en låneafale i fremmed valuta består i et kontantkøb på tidspunktet for levering og et fremtidigt køb på tidspunktet for tilbagebetalingen, gennemføres ved konvertering til forinter af et beløb registreret i udenlandsk valuta, og indebærer, at kundens lån bliver underlagt kapitalmarkedets virkninger og risici (valutakursrisiko), udgør et finansielt instrument i henhold til disse bestemmelser? 2) Skal artikel 4, stk. 1, nr. 6) (handel for egen regning), samt bilag I, afsnit A, nr. 3) (handel for egen regning), i direktiv 2004/39/EF fortolkes således, at gennemførelsen af en handel for egen regning vedrørende det i første spørgsmål beskrevne finansielle instrument udgør en investeringsservice eller -aktivitet? 3) Skal finansieringsinstituttet foretage den vurdering af hensigtsmæssigheden, som er foreskrevet i direktivets artikel 19, stk. 4 og 5, når det tages i betragtning, at valutaterminsforretningen – som udgør en investeringsservice vedrørende afledte finansielle instrumenter – blev tilbudt som en del af et andet finansielt produkt (nærmere bestemt en låneafale), og at det afledte instrument i sig selv udgør et komplekst finansielt instrument? Skal direktivets artikel 19, stk. 9, fortolkes således, at bestemmelsen ikke finder anvendelse, fordi de risici, som kunden påtager sig i forbindelse med henholdsvis lånet og det finansielle instrument er grundlæggende forskellige, og fordi en vurdering af hensigtsmæssigheden dermed er uomgængelig, når handelen omfatter et afledt instrument? 4) Giver omgåelsen af direktivets artikel 19, stk. 4 og 5, anledning til at erklære den låneafale, der er indgået mellem banken og kunden, ugyldig?</p>			
T-343/13	<p>CN mod Parlamentet</p> <p>Påstande: Den Europæiske Union og Europa-Parlamentet tilpligtes at betale sagsøgeren et beløb på 1 000 EUR i erstatning for det økonomiske tab, som han har lidt, med tillæg af 6,75% i renter. Den Europæiske Union og Europa-Parlamentet tilpligtes at betale sagsøgeren et beløb på 40 000 EUR i erstatning for den ikke-økonomiske skade, som han har lidt, med tillæg af 6,75% i renter. Den Europæiske Union og Europa-Parlamentet tilpligtes at betale sagens omkostninger.</p>	Udenrigsministeriet	Dom	03.12.15
T-273/13	<p>Sarafraz mod Rådet</p> <p>Påstande: Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 206/2013 af 11. marts 2013 om gennemførelse af artikel 12, stk. 1, i forordning (EU) nr. 359/2011 om restriktive foranstaltninger over for visse personer, enheder og organer på baggrund af situationen i Iran annulleres, for så vidt som den vedrører Mohammad Sarafraz.</p> <p>Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger.</p>	Udenrigsministeriet Erhvervsstyrelsen	Dom	04.12.15

T-274/13	Emadi mod Rådet Påstande: Rådets forordning (EU) nr. 206/2013 af 11. marts 2013 om gennemførelse af artikel 12, stk. 1, i forordning (EU) nr. 359/2011 om restriktive foranstaltninger over for visse personer, enheder og organer på baggrund af situationen i Iran annulleres, for så vidt som den vedrører Hamid Reza Emadi. Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger.	Udenrigsministeriet Erhvervsstyrelsen	Dom	04.12.15
C-595/13	Fiscale Eenheid X Sagen vedrører: 1. Skal sjette direktivs artikel 13, punkt B, litra d), nr. 6, fortolkes således, at et selskab, der er stiftet af flere end en investor med det ene formål at investere den indskudte formue i fast ejendom, kan anses for en investeringsforening i denne bestemmelses forstand? 2. Såfremt spørgsmål 1 besvares bekræftende: Skal sjette direktivs artikel 13, punkt B, litra d), nr. 6, fortolkes således, at begrebet »forvaltning« også omfatter den faktiske drift af selskabets faste ejendom, som det har uddelegeret til tredjemand?	Finanstilsynet SKAT	Dom	09.12.15
C-552/14 P	Canon Europa NV mod Europa-Kommissionen (appel) Påstande: Den af Retten afsagte kendelse i sag T-34/11 ophæves helt. Appellen antages til realitetsbehandling. Sagen hjemvises til Retten til afgørelse i henhold til appellants påstande. Europa-Kommissionen tilpligtes at betale omkostningerne i appelsagen og sagen ved Retten.	Udenrigsministeriet	Dom	10.12.15
C-559/14	Meroni 1) Skal Bruxelles I-forordningens artikel 34, nr. 1), fortolkes således, at en tilsidesættelse af rettigheder, der tilkommer personer, som ikke er parter i hovedsagen, inden for rammerne af en sag om anerkendelse af en udenlandsk retsafgørelse kan udgøre en grund til at anvende klausulen om grundlæggende retsprincipper i den nævnte artikel 34, nr. 1), og afslå at anerkende den udenlandske afgørelse, for så vidt som den berører personer, som ikke er parter i hovedsagen? 2) Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende, skal chartrets artikel 47 da fortolkes således, at principperne om en retfærdig rettergang, som er forankret heri, tillader, at der i en sag vedrørende iværksættelse af foreløbige, sikrende retsmidler foretages en begrænsning af de ejendomsrettigheder, der tilkommer en person, som ikke har været part i sagen, når det er foreskrevet, at enhver, som berøres af afgørelsen om foreløbige, sikrende retsmidler, til enhver tid har ret til at indgive begæring til retten om ændring eller ophævelse af afgørelsen, og at det overlades til sagsøgerne at forkynde afgørelsen for de berørte personer?	Justitsministeriet	GA	10.12.15
C-594/14	Kornhaas a) Vedrører et sagsanlæg ved en tysk ret, som kurator har anlagt mod en direktør for et private company	Justitsministeriet	Dom	10.12.15

	<p>limited by shares efter engelsk eller walisisk ret, der er taget under insolvensbehandling i Tyskland i henhold til artikel 3, stk. 1, i forordning nr. 1346/2000, med påstand om tilbagebetaling af betalinger, som han har foretaget, før insolvensbehandlingen blev indledt, men efter at selskabet var blevet insolvent, den tyske konkurslovgivning som omhandlet i artikel 4, stk. 1, i forordning nr. 1346/2000?</p> <p>b) Er et sagsanlæg af denne art i strid med etableringsfriheden i henhold til artikel 49 TEUF og 54 TEUF?</p>			
T-563/13	<p>Belgien mod Kommissionen</p> <p>Påstande: Det foreliggende annullationssøgsmål antages til realitetsbehandling, og sagsøgeren gives medhold, hvorfor den anfægtede afgørelse annulleres, for så vidt som den vedrører de af Kongeriget Belgien afholdte udgifter på 4 108 237,42 EUR eller således, at i det mindste det beløb, der skal udelukkes fra finansiering, begrænses til 1 268 963,04 EUR. Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.</p>	Miljø- og Fødevareministeriet	Dom	10.12.15
T-124/14	<p>Republikken Finland mod Kommissionen</p> <p>Påstande: Kommissionens gennemførelsesafgørelse K(2013) 8743 endelig af 12. december 2013 om udelukkelse fra EUfinansiering af visse udgifter, som medlemsstaterne har afholdt for Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget (EUGFL), Garantisektionen, Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) (EUT L 338, s. 81) annulleres, for så vidt som der for Republikken Finland blev foretaget en finansieringskorrektur på 927 827,58 EUR for manglende overholdelse af artikel 55 i forordning (EF) nr. 1974/2006. Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.</p>	Miljøstyrelsen	Dom	11.12.15
Forenede sager C-132/14, C-133/14, C-134/14, C-135/14, C-136/14	<p>Europa-Parlamentet mod Rådet for Den Europæiske Union</p> <p>Påstande: Rådets forordning (EU) nr. 1385/2013 af 17. december 2013 om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 850/98 og (EF) nr. 1224/2009 og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1069/2009, (EU) nr. 1379/2013 og (EU) nr. 1380/2013 som følge af ændringen af Mayottes status i forhold til Den Europæiske Union (1), annulleres. Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger.</p>	Udenrigsministeriet Miljø- og Fødevareministeriet Sundhedsstyrelsen	Dom	15.12.15
C-470/14	<p>EGEDA e. a.</p> <p>Sagen vedrører: 1) Er en ordning om rimelig kompensation for privatkopiering, hvis beregningsgrundlag er den faktisk forvoldte skade, og hvis udgifter afholdes af statsbudgettet, uden at det derved er muligt at sikre, at omkostningerne ved denne kompensation bæres af brugerne af</p>	Kulturministeriet	GA	16.12.15

	<p>privatkopiering, i overensstemmelse med artikel 5, stk. 2, litra b), i direktiv 2001/29? 2) Hvis ovenstående spørgsmål besvares bekræftende, er det da i overensstemmelse med artikel 5, stk. 2, litra b), i direktiv 2001/29, at det samlede beløb, der er afsat på statsbudgettet til rimelig kompensation for privatkopiering, selv om det beregnes på baggrund af den faktisk forvoldte skade, skal fastsættes inden for budgetrammerne for hvert finansår?</p>			
C-476/14	<p>Citroën Commerce</p> <p>1. Udgør en reklame for en vare med angivelse af den pris, der skal betales for varen, et udbud til salg som omhandlet i artikel 1 i direktiv 98/6? Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende, spørges: 2. Skal den salgspris, som i henhold til artikel 1 og artikel 3, stk. 1, første punktum, i direktiv 98/6/EF skal angives i forbindelse med et udbud til salg som omhandlet i samme direktivs artikel 1, også omfatte obligatoriske omkostninger til transport af et motorkøretøj fra producenten til forhandleren?</p> <p>Såfremt første eller andet spørgsmål besvares benægtende, spørges: 3. Skal »prisen inklusive afgifter«, som i henhold til artikel 7, stk. 4, litra c), første led, i direktiv 2005/29/EF skal angives i forbindelse med en købsopfordring som omhandlet i samme direktivs artikel 2, litra i), når der er tale om et motorkøretøj, også omfatte obligatoriske omkostninger til transport af køretøjet fra producenten til forhandleren?</p>	Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen	GA	16.12.15
C-11/15	<p>Ceský rozhlas</p> <p>Sagen vedrører: Kan public service radio- og tv-virksomhed, der finansieres af obligatoriske lovpligtige afgifter, størrelsen af hvilke fastsættes ved lov, på grundlag af ejerskab til en radiomodtager, besiddelse heraf eller ret til at anvende den af andre retlige grunde, betragtes som »levering af en tjenesteydelse mod vederlag« som omhandlet i artikel 2, stk. 1, i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter – Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag, som skal fritages for moms i henhold til direktivets artikel 13, punkt A, stk. 1, litra q), eller er der tale om ikke-økonomisk virksomhed, der slet ikke er momspligtig i henhold til sjette direktivs artikel 2, og hvorpå momsfrigivelse i henhold til direktivets artikel 13, punkt A, stk. 1, litra q), derfor ikke finder anvendelse?</p>	Skatteministeriet	MF	17.12.15
C-157/14	<p>Neptune Distribution</p> <p>Sagen vedrører: »1. Udgøres beregningsgrundlaget for »den tilsvarende værdi for salt« af mængden af natrium i et levnedsmiddel, som omhandlet i bilaget til forordning (EF) nr. 1924/2006, kun af den mængde natrium der, sammen med chloridioner, udgør natriumchlorat, eller bordsalt, eller omfatter</p>	Miljø- og Fødevarerministeriet Erhvervsstyrelsen	Dom	17.12.15

	<p>beregningsgrundlaget det samlede natriumindhold i levnedsmidlet i alle dets former? 2. Såfremt sidstnævnte er tilfældet: Tilsidesætter bestemmelserne i artikel 2, stk. 1, i direktiv 2000/13/EF og artikel 9, stk. 1 og 2, i direktiv 2009/54/EF, sammenholdt med bilag III til dette direktiv, set i lyset af den antagne ækvivalens mellem natrium og salt i bilaget til forordning (EF) nr. 1924/2006, ved at forbyde en distributør af mineralvand på sine etiketter og i sin reklame at påføre enhver angivelse vedrørende det lave indhold af salt i det pågældende produkt, der i øvrigt har et højt indhold af natriumbicarbonat, for så vidt som denne angivelse kan vildlede forbrugeren om det samlede natriumindhold i vandet, artikel 6, stk. 1, første afsnit, i EU-traktaten, sammenholdt med artikel 11, stk. 1 (ytrings- og informationsfrihed) og artikel 16 (fri erhvervsudøvelse) i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, og artikel 10 i den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder?».</p>			
C-300/14	<p>Imtech Marine Belgium</p> <p>Sagen vedrører: 1) Tilsidesættes artikel 288 (konsolideret version) i traktaten af 25. marts 1957 om traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, såfremt Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 805/2004 af 21. april 2004 om indførelse af et europæisk tvangsfuldbyrdsdokument for ubestridte krav ikke anvendes direkte, fordi – den belgiske lovgiver har undladt at gennemføre denne forordning i belgisk lovgivning, og – den belgiske lovgiver har undladt – uanset der i belgisk ret er hjemmel til efterfølgende anfægtelse af udeblivelsesdomme og til [org. s. 7] anke – at indsætte en prøvelsesprocedure i lovgivningen? 2) I benægtende fald: I betragtning af, at en (EF) forordning har direkte virkning, hvad skal der forstås ved »prøvelse af retsafgørelsen« i artikel 19, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 805/2004 af 21. april 2004 om indførelse af et europæisk tvangsfuldbyrdsdokument for ubestridte krav? Skal der kun gennemføres en prøvelsesprocedure [udelades] i de tilfælde, hvor stævningen/det indledende processkrift i sagen er blevet forkyndt eller bragt til kundskab på en af de måder, der omhandles i artikel 14, stk. 1, i Europa Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 805/2004 af 21. april 2004 om indførelse af et europæisk tvangsfuldbyrdsdokument for ubestridte krav, med andre ord uden bevis for modtagelsen? Giver den belgiske lovgivning i kraft af retten til efterfølgende anfægtelse af udeblivelsesdomme i henhold til artikel 1047 ff. i Belgisch Gerechtelijk Wetboek (»den belgiske retsplejelov«) og til anke</p>	Justitsministeriet	Dom	17.12.15

	<p>heraf i henhold til artikel 1050 ff. i Belgisch Gerechtelijk Wetboek ikke tilstrækkeligt med garantier til at opfylde kravene til den »prøvelsesprocedure«, der omhandles i artikel 19, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 805/2004 af 21. april 2004 om indførelse af et europæisk tvangsfuldbyrdsdokument for ubestridte krav? 3) Giver artikel 50 i Belgisch Gerechtelijk Wetboek, hvorefter de i artikel 860, stk. 2, artikel 55 og artikel 1048 omhandlede frister kan forlænges i tilfælde af force majeure eller som følge af ekstraordinære omstændigheder, der ikke skyldes fejl fra den pågældendes side [,] tilstrækkelig beskyttelse i den betydning, der forudsættes i artikel 19, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 805/2004 af 21. april 2004 om indførelse af et europæisk tvangsfuldbyrdsdokument for ubestridte krav? 4) Er attesteringen som europæisk tvangsfuldbyrdsdokument for ubestridte krav en retsafgørelse, der skal nedlægges påstand i det indledende processkrift i sagen? I bekræftende fald: Skal retten da attestere afgørelsen som europæisk tvangsfuldbyrdsdokument, og skal justitskontoret dokumentere attesteringen?</p> <p>I benægtende fald: Kan det være et justitskontors opgave at attestere afgørelsen som europæisk tvangsfuldbyrdsdokument? 5) Såfremt attestering som europæisk tvangsfuldbyrdsdokument ikke er en retsafgørelse, kan en sagsøger – der ikke har nedlagt påstand om et europæisk tvangsfuldbyrdsdokument i det indledende processkrift i sagen – efterfølgende, efter at afgørelsen er blevet endelig, anmode justitskontoret om at attestere den som europæisk tvangsfuldbyrdsdokument?</p>			
C-342/14	<p>X-Steuerberatungsgesellschaft</p> <p>Sagen vedrører: 1) Er artikel 5 i direktiv 2005/36/EF til hinder for en begrænsning af den frie udveksling af tjenesteydelser i et tilfælde, hvor et skatterådgivningsfirma, som er oprettet i overensstemmelse med en medlemsstats lovgivning, i etableringsstaten, i hvilken der ikke findes regler om skatterådgivningsvirksomhed, udarbejder en momsangivelse for ydelsesmodtageren i en anden medlemsstat og fremsender den til skattemyndighederne, og der i den anden medlemsstat findes nationalene bestemmelser om, at et skatterådgivningsfirma skal have en godkendelse for at være beføjet til at yde forretningsmæssig bistand i skattesager og skal ledes af skatterådgivere på ansvarlig vis? 2) Kan et skatterådgivningsfirma under de i spørgsmål 1 nævnte omstændigheder påberåbe sig artikel 16, stk. 1 og 2, i direktiv 2006/123/EF uafhængigt af, i hvilken af de to medlemsstater det udfører tjenesteydelsen? 3) Skal artikel 56 TEUF fortolkes således, at den under de i spørgsmål 1 nævnte omstændigheder er til hinder for en begrænsning af den frie udveksling af tjenesteydelser,</p>	Erhvervsstyrelsen Miljøstyrelsen	Dom	17.12.15

	der følger af bestemmelser, der gælder i ydelsesmodtagerens medlemsstat, når skatterådgivningsfirmaet ikke er etableret i modtagerens medlemsstat?			
C-407/14	Arjona Camacho Kan artikel 18 i direktiv 2006/54/EF, når den foreskriver, at en erstatning til et offer for en forskelsbehandling på grundlag af køn skal være præventiv (ud over at den skal være reel og effektiv og stå i et rimeligt forhold til det lidte tab), fortolkes således, at den giver den nationale retsinstans beføjelser til at idømme en ren tillægserstatning i form af en rimelig erstatning med karakter af straf, dvs. et yderligere beløb, der går ud over den fuldstændige godtgørelse for de reelle tab og skader, som offeret har lidt, og tjener som eksempel for andre (ud over skadevolder selv), forudsat at dette beløb holder sig inden for rammerne af, hvad der ikke er uforholdsmæssigt, herunder når denne erstatning med karakter af straf er fremmed for den nationale retsinstans' egen retspraksis?	Beskæftigelsesministeriet	Dom	17.12.15
C-528/14	X 1. Er det efter forordning nr. 1186/2009 muligt, at en fysisk person samtidigt kan have sædvanligt opholdssted både i en medlemsstat og i et tredjeland, og i bekræftende fald, gælder den i artikel 3 omhandlede afgiftsfritagelse ved import da for personlig ejendele, som flyttes til EU i forbindelse med bortfaldet af det sædvanlige opholdssted i tredjelandet? 2 Såfremt forordning nr. 1186/2009 udelukker muligheden af to sædvanlige opholdssteder, og en afvejning af alle omstændigheder ikke er tilstrækkelig til at fastslå det sædvanlige opholdssted, på grundlag af hvilke regler eller ved hjælp af hvilke kriterier skal det da med henblik på forordningens anvendelse afgøres, i hvilket land den pågældende har sit sædvanlige opholdssted i et tilfælde som det foreliggende, hvor den pågældende har såvel private som erhvervsmæssige tilhørsforhold i tredjelandet og private tilhørsforhold i medlemsstaten?	Skatteministeriet	GA	17.12.15
C-605/14	Komu e.a. Skal artikel 22, nr. 1), i forordning nr. 44/2001 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område fortolkes således, at en sag, hvor en del af medejerne af en fast ejendom anmoder om, at der med henblik på at opløse ejendomsfællesskabet træffes afgørelse om, at ejendommen skal sælges, og at der udpeges en administrator til at forestå salget, er en sag om rettigheder over fast ejendom som omhandlet i artikel 22, nr. 1)?	Justitsministeriet	Dom	17.12.15